గల్లదారం

గంటి రమాదేవి

బెరుకు బెరుకుగా, చూసుకుంటూ నడుస్తున్నాడు శివరావు. ఊరి పొలిమేర దాటిన తర్వాత దొమ్మరి గూడెం మొదలవుతుంది. మనిషి పడుకుని మాత్రమే పోగల గుడిసెలు! గుడ్డలతో, పాత సినిమా కాన్వాసులతో తడకలతో కప్పిన గుడిసెలు! నగ్నంగా కొంత మంది పిల్లలు ఆడుకుంటున్నారు. మొగవాళ్ళు ఎక్కువ లేరు గూడెంలో.

నాలుగు దిక్కులు ఒకసారి చూసి తనవి ఎవరూ చూడడం లేదని నిర్ధారించుకున్నాక గూడెంలో ప్రవేశించాడు శివరావు.

గుడిసెల ముందు చుట్ట కాల్చుకుంటున్న ముసలివాళ్ళు వింతగా చూశారు శివరావుని. ఆడవాళ్ళు నులక మంచం మీద కూర్చుని స్నానం చేస్తున్నారు. తనకి కావలసినది ఎవరిని అడుగుదామా అనుకుంటూ నడుస్తున్నాడు శివరావు. అర్ధనగ్నంగా స్నానం చేస్తూంటే ఆసక్తిగా, ఇబ్బందిగా, దొంగతనంగా, విస్మయంగా చూస్తూ నడుస్తున్నాడు. శివరావు అలా చూడడం వాళ్ళవేమీ ఇబ్బంది పెట్టినట్టులేదు.

ఒక గుడిసె దగ్గర ఆగిపోయాడు శివరావు ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ!

పందొమ్మిది, ఇరవైఏళ్ళ అమ్మాయి, గుడిసె ముందు రాళ్ళ పొయ్యిపై వంట చేస్తూవుంది. మామూలుకు భిన్నంగా ఆమె ఎర్రటి ఛాయలో వుంది. కొంచెంగా మాసిన ఆకు పచ్చరంగు పరికిణి. ఆపైన ఎర్రటి జాకెట్టు. శివరావునిచూసి చటుక్కున లేచి నిలబడింది. అన్ని విధాల "పర్‌ఫెక్టు స్త్రీ" అనుకున్నాడు శివరావు. "చాలా మందికి 'పర్‌ఫెక్టు' బాడీకి మేచింగ్ ఫేస్ వుండదు; స్వీట్ ఫేస్‌ల వాళ్ళకు పర్‌ఫెక్టు బాడీ వుండదు. చాలా 'రేర్ కాంబినేషను' అనుకుంటూ, ఆమె మొహం పైనుండి చూపు త్రిప్పుకో లేక పోతున్నాడు శివరావు. నల్లటి వత్తుగా వున్న జుట్టు గాలికి వూగుతోంది. ఎర్రటి ముఖంలో గీసినట్టున్న కనుబొమ్మలు, పెద్ద పెద్ద భావపూరితమైన కళ్ళు, చిన్న నోరు, సూటి అయిన ముక్కు, క్రిందగా కొన తేలిన గడ్డం. మంచి పొడగరి.

"శివరావు..., శివరావు..." ఎవరో పిలిస్తే కంగారుగా వెను తిరిగాడు.

"ఇక్కడేం చేస్తున్నావ్?" అడిగాడు శివరావు దగ్గరగా వస్తూ నారాయణ.

"మన నాటకంలో హీరోయిన్‌గా ఈ అమ్మాయి కనక వుంటేనా?" నెమ్మదిగా అన్నాడు శివరావు.

నారాయణ కూడా చూశాడు ఆ అమ్మాయిని. ఇద్దరు క్రొత్తవాళ్ళు తనను చూడడం గమనించి ఆ పిల్ల వంగి గుడిసెలోపలకు వెళ్ళి పోయింది.

"ఇప్పుడున్న హీరోయిన్ మనోహరి బాగా లేదంటావా?" నారాయణ అడిగాడు.

"ఏమో! నామట్టుకు ఆ మనోహరి కన్న ఈ దొమ్మరి పిల్ల బాగున్నట్టుగా వుంది. మంచి ట్రైనింగు ఇస్తే ఏ-వన్ హీరోయిన్ అవుతుంది."అన్నాడు శివరావు.

"మనకు ఇప్పుడు కావలసింది హీరోయిన్ కాదు! అంతకన్న ముఖ్యమైనది. నువ్వు రాంగ్ రూటులో వున్నావు. ఈ గూడెంలో పందులు తప్ప దొరకవు. మనకి కావలసినది ఎక్కడ దొరుకుతుందో నేచూపిస్తాను...పద...పద..." శివరావు చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కుపోయాడు నారాయణ.

* * *

నిరుద్యోగం చేసి చేసి విసిగి పోయిన స్నేహితులు ముగ్గురూ— శివరావు, నారాయణ, శేషు "ఫ్రెండ్స్ అమెచ్యూర్ నాటక సమితి" నెలకొల్పారు. రెండు మూడు నాటకాలు ఒక మాదిరిగా వేసి పేరు సంపాదించారు. ఆ తర్వాత ఆ ట్రూప్‌లో కుమార్, మనోహరి చేరారు. శేషు పినతండ్రి బాగా వున్నవాడవడంతో! నాటక కంపెనీ ఫండ్స్‌కేమీ లోటు లేకుండా జరిగి పోతూవుంది. అయితే శేషు పని ఇరకాటంలో పడింది. డబ్బు దొరకడం కష్టంగా వుంది. శేషుకు అతని పినతండ్రికి ఘర్షణలు కూడా మొదలయ్యాయి. శేషు ఇంటి వెనుక ఇరవై ఎకరాల కొబ్బరి తోట వుంది. ఆ తోటలో నానా కాలంలో బోళ్ళు పండిస్తూ వుంటారు. నాలుగయిదు వేల్ల వళ్ళ అరటి చెట్లు వేశారు. ఆ కొబ్బరి కాయలు, అరటి పళ్ళే, ప్రస్తుతం నాటక కంపెనీని ఆదుకుంటున్నాయి. కొబ్బరి కాయ ధర మండిపోతూన్న ఈ రోజులలో, దొంగతనంగా తీసిన కొబ్బరికాయలు అమ్మడం ఏమంత కష్టంగా లేదు శేషుకు. నారాయణ దానికి సాయపడుతూ వుండేవాడు.

రెండు రోజులలో "పార్వతి కళ్యాణం" నాటకం వేయదలచుకున్నారు.

కుమార్‌ది మంచి పర్సనాలిటీ. ఏ నాటకంలోనైనా హీరో వేషం అతనిదే. అతని వేషం సెటిలైపోయింది. శివుడి వేషం! మనోహరి హీరోయిన్ అంటే పార్వతి. శివరావుది నారదుడి వేషం. చిన్న చిన్న వేషాలలో ముగ్గురు ఎక్స్‌ట్రాలను పెట్టుకున్నారు.

రిహార్సల్సు రోజూ నడుస్తున్నాయి.

శేషు డబ్బుపెడుతున్నాడు కాబట్టి, అతనే డైరెక్టరు. తన మిత్రుడైన నారాయణను శివుడి వేషానికి సెలక్టు చేశాడు శేషు. రెండు మూడు రోజుల రిహార్సలు తర్వాత మనోహరి తను నాటకంలో వేషం వేయనంది. కారణం. నారాయణ శివుడిగా నటించలేడట! కుమార్ అయితే బాగుంటుందిట! అసలు కారణం అది కాదని నారాయణకు తెలుసు. శేషుకు తెలుసు. నారాయణ మనోహరి ప్రక్కన హీరోగా నటించాలన్న కోరిక తీరలేదు.

వారంలోగా నాటక మనగా, కుమార్‌తో శేషు అన్నాడు—

"నాటకాల్లో సహజత్వం వుండాలి. మన నాటకాలు పేలవంగా, నిస్తేజంగా వుండడానికి కారణం ఈ సహజత్వం లోపించడమే. మన ఆంధ్ర దేశంలో నాటకాలకు ఆదరణ ఎందుకు లేదు? మన తమిళ సోదరుల నాటకాలు ఎందుకు అంత బాగా చూస్తున్నారు? అందుకే మన 'పార్వతి కళ్యాణం' నాటకంలో శివుడికి రబ్బరు పాము బదులు నిజం పాము వాడాలనుకుంటున్నాను".

శివరావు, మనోహరి, కుమార్ ఈ కొత్త ప్రతిపాదన అర్థం కానట్టు చూశారు.

శివరావు అన్నాడు "ఇప్పుడు నిజం పాములు ఎక్కడ దొరుకుతాయి? అయినా పాములు ప్రమాదం కదా!"

"పాము ప్రమాదమైనది కాదు. పాము కాటు అంతకన్నాకాదు. పాము కోరల్లో విషమే ప్రమాదమైనది. అందుకే పాముల వాళ్ళు, పామును పట్టుకోగానే దాని కోరల్లోంచి విషాన్ని లాగేస్తారు. మళ్ళీ విషం తయారయ్యేలోగా విషాన్ని పిండేస్తారు. అలాంటి పామునే వాడుతాం" అని "కుమార్! నీకు పాములంటే భయమా?" అని అడిగాడు.

"పాము మెళ్ళో వేసుకుని నటించడం కొంచెం ఇబ్బందిగానే వుంటుంది. అదీకాక ఆదిపాం టి మీద పాకుతూ వుంటే ఒళ్ళంతా అదో రకంగా వుంటుంది. అది మెళ్ళో వూరికే పడుకుని వుంటే లాభం లేదు. పడగ విప్పి ఆడాలి కదా అప్పుడప్పుడు" కుమార్ అన్నాడు.

"అలాగా! అయితే మన "పార్వతీ కళ్యాణం" వాయిదా పడుతుంది. శివుడి మెళ్ళో నిజం పాము వేసి ఈ నాటకం ఆడాలను కుంటున్నా. కుమార్! నీకిష్టం లేకపోతే నారాయణ చేత ఆ వేషం వేయిస్తాను."

కుమార్‌కి నటుడిగా ఇంకా పేరు లేదు. మనోహరికి కూడా అంతే. కుమార్ కన్నా మనోహరి పరిస్థితి మరీహీనం. శేషు ఇస్తున్న డబ్బుతోనే ఇల్లు గడుస్తోంది.

"శేషుగారూ! కుమార్ మీరు చెప్పినట్టే చేస్తారు. ఆయన చేత నాలుగయిదు రోజులు రిహార్సల్సు వేయిస్తే అదే అలవాటవుతుంది." మనోహరి అంది.

"ఆ మాట కుమార్‌ని అనమను."

"ఆయన నా మాట కాదనరు."

"సరే! ఆయన్ను ఒప్పించే బాధ్యత నీది" అని దూరంగా కుర్చీలో కూర్చుని చూస్తూ వున్న నారాయణ వైపు చూశాడు.

మండిపోతూవున్న అగ్ని పర్వతంలా వుంది నారాయణ ముఖం. మనోహరి మాట కుమార్ కాదనడా?

* * *

చిన్న పాత్రలు వేసే శివరావుకి పాము తీసుకువచ్చే బాధ్యత అప్పగించబడింది. తప్పి దారిన పోయి దొమ్మరి గూడెం చేరుకున్నాడు శివరావు. నారాయణ చూపించిన గుడిసె దగ్గరకు వెళ్ళాడు.

"డ్రామా హాలు బుక్ చేసుకోవాలి. ఆర్కెస్ట్రా వాళ్ళకు ఎక్స్‌ట్రాలకు చెప్పాలి. నువ్వు పాముని తీసుకుని రిహార్సలు దగ్గరకు వచ్చేయి."

గబ గబ వెళ్ళిపోయాడు నారాయణ.

* * *

"మాకు నాలుగు రోజుల పాటు ఒక పాము కావాలి. నాటకంలో వాడుకోవడానికి. నాగుపాము అయివుండాలి." శివరావు చెప్పిన మాటలు వింటున్నాడు పాముల సైదులు.,

"పడగ విప్పి ఆడాలి. కాని సాధువు అయివుండాలి. కర్వకూడదు. కరిచినా విషం వుండ కూడదు. మన్ను తిన్నట్టు వుండ కూడదు. అవునా?"

"అయ్యా! మద్రాసులో మా తమ్ముడు సినిమాలకు పాములు సప్లయి చేస్తాడు. ఆడి దగ్గరకొచ్చేవాళ్ళుకూడా ఇలాగే అంటారట" నవ్వుతూ చెప్పాడు సైదులు.

సైధులుకు విషయం అర్థమయింది. తన పని సులువయినట్టే" అనకున్నాడు శివరావు. నిలువెత్తు బుట్టలలో ఏరి ఒక బుట్ట తీసుకు వచ్చాడు. బుట్ట తెరిచి పాముని చేత్తో సొడిచాడు.

"బుస్సు"మని కత్తిలా లేచింది పాము.

అదిరి పడ్డాడు శివరావు.

ఏదో చిన్న పాము, సగం చచ్చింది, నామమాత్రంగా పడగ వున్నది ఇస్తాడనుకు న్నాడు శివరావు.

రక్త గోళాల్లా మెరుస్తున్నాయి పాము కళ్ళు, నల్లగా, నిగ నిగలాడుతూ, ఆరు అడుగుల తక్కువ కాకుండా వుంది. వేగంగా ఊపిరి తీసి విడుస్తోంది.

సైదులు చేతిలో ఎర్రటి గుడ్డను పట్టుకున్నాడు. ఆ గుడ్డను తిప్పుతూ చేయి పైకి లేపాడు.ఆ చేతితో పాటే పాముకూడా లేచింది.. దాదాపు సైదులంత పొడవుంది. తోక మీద నిలబడి ఆ ఎర్రగుడ్డను కాటెయ్యాలని

పాము తెచ్చిన రెండో రోజు రిహార్సల్స్‌కి ఎవరూ రాలేదు — నారాయణ, కుమార్ తప్ప పొలంలో కాయలు దొంగతనం చేస్తున్న సంగతి శేషు పిన తండ్రికి తెలిసి పోయింది. చాలా పెద్ద ఘర్షణ అయింది శేషుతో....!

చూస్తోంది. ఆ ఎర్రటి గుడ్డను మళ్ళీ తిప్పుతూ ఎత్తు తగ్గిస్తూ క్రిందికి తీసుకు వచ్చాడు సైదులు. గిర గిర చుట్ట చుట్టుకుంటూ ఎర్రగుడ్డను తన దృష్టినుంచి తప్పించుకు పోనీడంలేదు. ఆ పాము పడగ ఎత్తు బుట్టకు సమానంకాగానే మూసేశాడు సైదులు.

హిప్నొటైజ్ చేయబడ్డ వాడిలా చూస్తూ వుండి పోయాడు శివరావు.

ప్రదర్శన ముగించిన తర్వాత అన్నాడు సైదులు

"ఎట్టా వుంది పాము?"

"చాలా పౌరుషం మీద వున్నట్టుంది"

"కూసం విడిచే టైము! అందుకే అలా చిరాగ్గా వుంది."

"అదీ మంచిదే. శివుడి మెళ్ళో పాము అలాగే వుండాలి. మరి విషం తీసేశావా? ఇంకా ఏమన్నా పాములుంటే చూపించూ. కొంచెం చిన్నవి. తక్కువ పౌరుషం వున్నవి."

"అన్నీ చిన్న పిల్లలండీ! బారెడు కూడా లేవు. మా తమ్ముడు మొన్నే మద్రాసు పట్టుకు పోయాడు. కొన్ని సినీమాలో ఇస్తాడు. కొన్నిటిని చంపి చర్మం అమ్ముతాడు. మీకు కావాలంటే ఒక కొండ చిలువ వుంది. అయితే బాగా బరువు. మెళ్ళో వెసుకోడం కష్టం..." సైదులు అన్నాడు.

శివరావు ఆలోచించాడు. నాటకం ఆగ కూడదు. నాటకం మీద వచ్చే వసూళ్ళతోనూ, శేషు పెట్టుబడితోను రోజులు సరదాగా గడిచి పోతున్నాయి. అయినా మెళ్ళో వేసుకుని నటించేది తనుకాదు కదా!

సైదులు పాము పెట్టిన బుట్టకి తాడు కట్టి శివరావుకు ఇచ్చాడు.

"రోజుకు ఏభై రూపాయలు. ముందు కొంత ఎడ్వాన్సు ఇవ్వండి!" సైదులు అన్నాడు.

"యాభైరూపాయలా. రోజుకు?... మాకే లేదు. హీరో హీరోయిన్లకు నెలకు మూడు వందలు. మిగిలిన వాళ్ళకు రెండు వందలు. ఈ పాము హీరో కేటగిరీలో తీసుకున్నా రోజుకు పది రూపాయల కన్నా ఎక్కువ చెయ్యదు."

"అయ్యా! రోజుకు అయిదొందలిస్తారండీ సినిమాల్లో. నాటకానికంటున్నారు కాబట్టే యాభై రూపాయలే!" బేరం చేస్తున్నాడు సైదులు.

"ఈ నాలుగు రోజులకు కలిపి గుత్త బేరం వంద. ఎడ్వాన్సుగా ఈ యాభై వుంచుకో! ఏమయ్యా! నువ్వు పాముల్ని తయారు చేస్తున్నావా? పట్టుకుంటున్నావా? ఏపుట్ట త్వవ్వినా పామేనాయే!"

సైదులు ఒప్పుకున్నాడు. అతడిచ్చిన పాము బుట్ట తీసుకో పోయి ఆగి పోయాడు శివరావు. ఏదో ఆలోచన వచ్చింది. సైదులుతో అన్నాడు.

"ఈ బుట్ట నీదగ్గరే వుంచు. నేనో గంటలో వస్తా."

* * *

జనరల్ స్టోరులో నుండి బయటకు వస్తూంటే నారాయణ కనపడ్డాడు శివరావుకు.

"ఇంకా తీసుకు రాలేదా? సాయంత్రం కుమార్ దానితో రిహార్సలు చెయ్యాలి?... పాము తీసుకు రావడం, మళ్ళీ జాగ్రత్తగా అప్పగించడం నీ బాధ్యత. చాలా జాగ్రత్తగా చెయ్యాలి"

"అందుకే గదా! ఈ ప్రయత్నం అంతానూ..."

* * *

స్టోరులో కొన్న నల్లదారం బయటకు తీశాడు, శివరావు. ఎనిమిది అడుగులకు ఒక పేట వేశాడు. అలా నాలుగయిదు పేటలు వేసి ఆదారాన్ని తాడులా పేనాడు. ఆ దారం ఒక చివర చిన్న నికిల్ రింగు కట్టాడు. అది సైదులికిచ్చి ఏం చెయ్యాలో చెప్పాడు. శివరావు చెప్పినట్టే చేశాడు సైదులు. తలకు కొంచెం దూరంలో ఆ నల్లదారాన్ని పాముకు ముడి వేశాడు, జారు ముడి. ఇంగ్లీషు 'ఎస్' ఆకారంలో దారాన్ని పాము శరీరం మీద తిప్పుతూ, నికిలు రింగు పాముతోక లోనికి పోనిచ్చి, నల్లదారాన్ని ఆ రింగుగుండా రానిచ్చాడు. చిన్నముడి వేశాడు.

నల్లటి శరీరంలో, ఆ నల్లదారం. తోక చివర రింగు ఆ పాము శరీరంలో భాగాలయి పోయినాయి.

బుట్ట తీసుకుంటూ అడిగాడు శివరావు.

"విషం పూర్తిగా తీసేశావా? సైదులూ!"

"అయబాబో అనుమానం! ఇప్పుడది చీమను కూడా కర్లేదండీ!"

"అదే చిత్రం! విషం వున్నా చీమని కరవ లేదు" అంటూ పాము బుట్ట పుచ్చుకుని బయటకు వచ్చాడు శివరావు.

అతనికి తెలియని విషయం ఒకటుంది.

ఆ పాములో విషం కొంచెం కూడా తీయబడ లేదు!

భయంకరమైన నల్ల త్రాచు అది!

చాలా ఫెరోషియస్‌గా వుంది!

నారాయణ సైదులుతో ముందే మాట్లాడాడు!

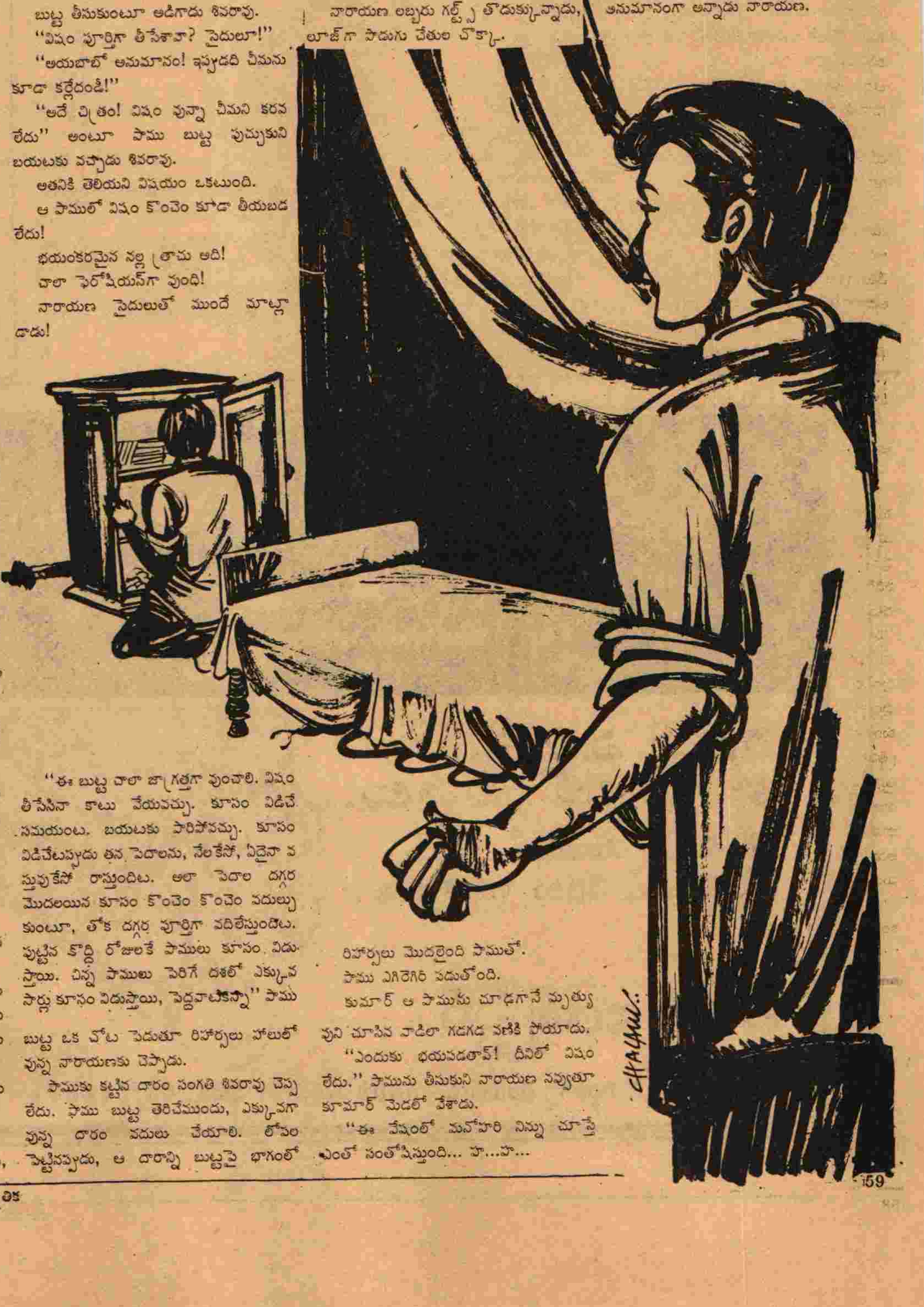

"ఈ బుట్ట చాలా జాగ్రత్తగా వుంచాలి. విషం తీసేసినా కాటు వేయవచ్చు. కూసం విడిచే సమయంట. బయటకు పారిపోవచ్చు. కూసం విడిచేటప్పుడు తన పెదాలను, నేలకేసో, ఏదైనా వస్తువుకేసో రాస్తుందిట. అలా పెదాల దగ్గర మొదలయిన కూసం కొంచెం కొంచెం వదుల్చుకుంటూ, తోక దగ్గర పూర్తిగా వదిలేస్తుందిట. పుట్టిన కొద్ది రోజులకే పాములు కూసం విడుస్తాయి. చిన్న పాములు పెరిగే దశలో ఎక్కువ సార్లు కూసం విడుస్తాయి, పెద్దవాటికన్నా" పాము బుట్ట ఒక చోట పెడుతూ రిహార్సలు హాలులో వున్న నారాయణకు చెప్పాడు.

పాముకు కట్టిన దారం సంగతి శివరావు చెప్ప లేదు. పాము బుట్ట తెరిచేముందు, ఎక్కువగా వున్న దారం వదులు చేయాలి. లోపల పెట్టినప్పుడు, ఆ దారాన్ని బుట్టపై భాగంలో ఎదురు పుల్లకు కట్టేయాలి. పొరబాటున పాము పారిపోయే వీలు లేకుండా నల్లదారంతో ఈ ఏర్పాటు చేశాడు శివరావు.

నాటకానికి ఇంకా ఆరు రోజులుంది!

* * **

పాము తెచ్చిన రెండో రోజు రిహార్సలుకు ఎవరూ రాలేదు, నారాయణ, కుమార్ తప్ప.

పొలంలో కాయలు దొంగతనం చేస్తున్న సంగతి శేషు పిన తండ్రికి తెలిసి పోయింది. చాలా పెద్ద ఘర్షణ అయింది శేషుతో. తన పోర్షను అయిపోయిందని మనోహరి రావడం లేదు. నారద పాత్రకు అంత ప్రాముఖ్యంలేదు నాటకంలో. అందుకని శివరావు రాలేదు.

నారాయణ మాత్రం వచ్చాడు.

నారాయణ లబ్బరు గ్లవ్స్ తొడుక్కున్నాడు, లూజ్‌గా పొడుగు చేతుల చొక్కా.

రిహార్సలు మొదలైంది పాముతో.

పాము ఎగిరెగిర పడుతోంది.

కుమార్ ఆ పామును చూడగానే మృత్యువుని చూసిన వాడిలా గడగడ వణికి పోయాడు.

"ఎందుకు భయపడతావ్! దీనిలో విషం లేదు." పామును తీసుకుని నారాయణ నవ్వుతూ కుమార్ మెడలో వేశాడు.

"ఈ వేషంలో మనోహరి నిన్ను చూస్తే ఎంతో సంతోషిస్తుంది... హ...హ...

వంటిమీద ప్రాకుతున్న పాముని బిగిసిపోయి చూస్తూ వుండి పోయాడు కుమార్.

* * *

ఇంకా అయిదు రోజులలో నాటకం!

రిహార్సలుకు అందరూ వచ్చారు కుమార్ తప్ప.

"పాముని చూసి భయపడి వుంటాడు... అందుకే పారి పోయాడు..." శేషు అన్నాడు.

"నాటకం ఆగి పోవలసిందేనా?" నారాయణ అడిగాడు.

"ఎందుకు ఆగుతుంది? నువ్వు శివుడిగా వేద్దువుగాని... కుమార్‌లా నువ్వు పిరికి వాడివి కాదుకదా!" శేషు అన్నాడు.

"అందుకు మనోహరి ఒప్పుకోవాలి కదా!" అనుమానంగా అన్నాడు నారాయణ.

మనోహరికి అంతా అయోమయంగా వుంది. కుమార్ ఎక్కడికి వెళ్ళాడు? పాముని చూసి నిజంగా భయపడ్డాడా? తనకి చెప్పకుండా వెళ్ళడే?

"మనోహరికి మాత్రం నాటకం ఆగిపోవాలని వుంటుందా?... శివరావ్! ఆ బుట్టలో పాముని తీసుకురా! నారాయణని పెట్టె చేద్దాం..." ఆజ్ఞ జారీ చేశాడు శేషు.

శివరావు పెట్టె దగ్గరకు నడిచాడు.

పెట్టె తెరిచాడు.

పాములేదు!

*   *   *

నాటకం ఆగి పోయింది. కుమార్ వెళ్ళిపోయాడు. పాము పారిపోయింది. కుమార్ లేకుండా మనోహరి నటించనంది.

"పోయిన పాముకి నేనేం చెప్పుకోవాలి. సైదులు కనిపిస్తే అడుగుతాడేమో!" శివ రావు శేషుతో అన్నాడు.

"ఆ సంగతి నాకు వదిలెయ్యి. నేనేదో సర్దుబాటు చేస్తాలే!" హామీ ఇచ్చాడు శేషు.

"శేషు బాబూ! మీ బాబాయిగారు పడిపోయారు. త్వరగా రండి... శేషు నౌకరు అరుస్తూ చెప్పాడు, అప్పుడే.

"ఓ మై గాడ్! మాకు చెడ్డ రోజులు వచ్చినట్లున్నాయి" శేషు ఇంటి వైపు పరుగెత్తాడు.

"తొందరగా వచ్చేయి. లేకపోతే సైదులు నా ప్రాణం తీసేస్తాడు పాము తిరికి ఇవ్వక పోతే" శివరావు, వెళ్ళిపోతున్న శేషుతో అన్నాడు.

పది రోజుల తర్వాత శేషునుంచి శివరావుకు పిలుపు వచ్చింది.

"శివరావ్! నాటకాలంటే నిజంగా గౌరవమున్నది నీకే! నేచురాలిటీ కోసం పాముని తీసుకు రమ్మన్నా... తీసుకు వచ్చావ్... పిరికి వాడయి కుమార్ పారి పోయాడు. మనోహరి నారాయణతో నటించడం లేదు. గూడెంలో ఎవరినో హీరోయిన్నును చేస్తే బాగుంటుందని అన్నావుట... ఇవాళే ఒక వంద ఇచ్చి దాన్ని బుక్ చెయ్యి. హఠాత్తుగా బాబాయి పాము కరచి పోవడంతో మన నాటకం వాయిదా పడింది. ఆ అమ్మాయికి ట్రైనింగు ఇచ్చి మూడు నాలుగు నెలల్లో మళ్ళీ వేద్దాం"

శేషు, ఇనప్పెట్టె వున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు. వెనకాలే శివరావు వెళ్ళాడు. శేషు ఇనప పెట్టె తెరుస్తున్నాడు. అప్పుడు చూశాడు శివరావు మంచం క్రింద.

నల్లటిదారం..!

చివర నికిల్ రింగ్.

దానిపైన కూసం!

తప్పిపోయిన నల్లత్రాచుది.

శేషు డబ్బు తీసుకోకుండానే బయటకు పరుగెత్తాడు శివరావు.

వేగంగా పరుగెడుతున్నాడు.

ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

ఒక్కొక్క విషయం శివరావుకి తెలుస్తోంది.

"పాముని తెచ్చింది సహజత్వం కోసమా?"

పెట్టెలో బట్టలు సర్దుకుంటున్నాడు.

"నారాయణ, శేషులు పథకం ప్రకారం కదా పాముని తీసుకు వచ్చింది?"

పెట్టె తీసుకుని, రూంకి తాళం వేశాడు.

"మనోహరిని సాధించడానికి కదా కుమార్ చేత పాముతో రిహార్సలు చేయించింది!"

ఆయాసపడుతూ పరుగెడుతున్నాడు, శివరావు బస్సు స్టాండుకు.

"శేషు బాబాయి, కుమార్‌లు, నారాయణకు, శేషుకు అడ్డం వున్నారు కదా!"

ఆయాస పడుతున్న శివరావుని విచిత్రంగా చూస్తూ కండక్టరు బస్సు ఎక్కించుకున్నాడు.

"తనని తెలివిగా వాడుకున్నారు; నారాయణ, శేషు."

బస్సు వేగంగా వెళ్ళిపోతోంది!

"పాము ప్రమాదకరమైంది కాదు. పాము కాటు అంత కన్నా కాదు. పాము కోరల్లో విషమే ప్రమాదమైనది!"

శేషు మాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి శివరావుకి.

గుండె దడ తగ్గడం లేదు శివరావుకి.

నిలువెల్లా విషం వున్న అతి ప్రమాదకరమైన పాములనుండి దూరంగా పారిపోతున్నాడు శివరావు!

శేషు, నారాయణ రెండు పెద్ద పాముల్లా నాలుకలు చాచుకుంటూ తరుము కొస్తున్నారు. వారి చేతులు భయంకరమైన పాము పడగల్లా, గోళ్ళు విషపు అరలలా, ఒక్క గోళ్ళే కాదు, కళ్ళు, నోరు, ముక్కు, చెవులు, తల, శరీరం అన్నీ భయత్పోతాదకంగా వున్నాయి.

శివరావు కళ్ళు మూసుకుని కెవ్వున అరిచాడు!

*

ఆశ

నేను లైబ్రరీలో కూర్చుని చదువు కొంటున్నాను. ఓ కుర్రాడు నా దగ్గరకు వచ్చి "చిన్నతనంలో తక్కువ మార్కులు తెచ్చుకొన్న మేధావుల పేర్లు కొన్నింటిని మీరు చెప్పగలరా!" అని అడిగాడు.

"ఎందుకు!" అని అడిగాను.

"నాకు ఈ సారి పరీక్షల్లో తక్కువ మార్కులు వచ్చాయి అంకుల్! కనీసం ఆ మేధావుల పేర్లు చెప్తేనన్నా మా అమ్మా... నాన్నా నన్ను ఏమీ అనరేమోనని ఆశ!" దిలిపిగా బదులిచ్చాడు.

—జూపిటర్.

విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరాకు తగిన సాధనము

ఏవన్‌ప్లాస్ట్®

రిజిడ్ పి.వి.సి.
కాండ్యూట్ పైపులు.
16 మి.మి నుండి
63 మి.మి. వరకు లభిస్తాయ.

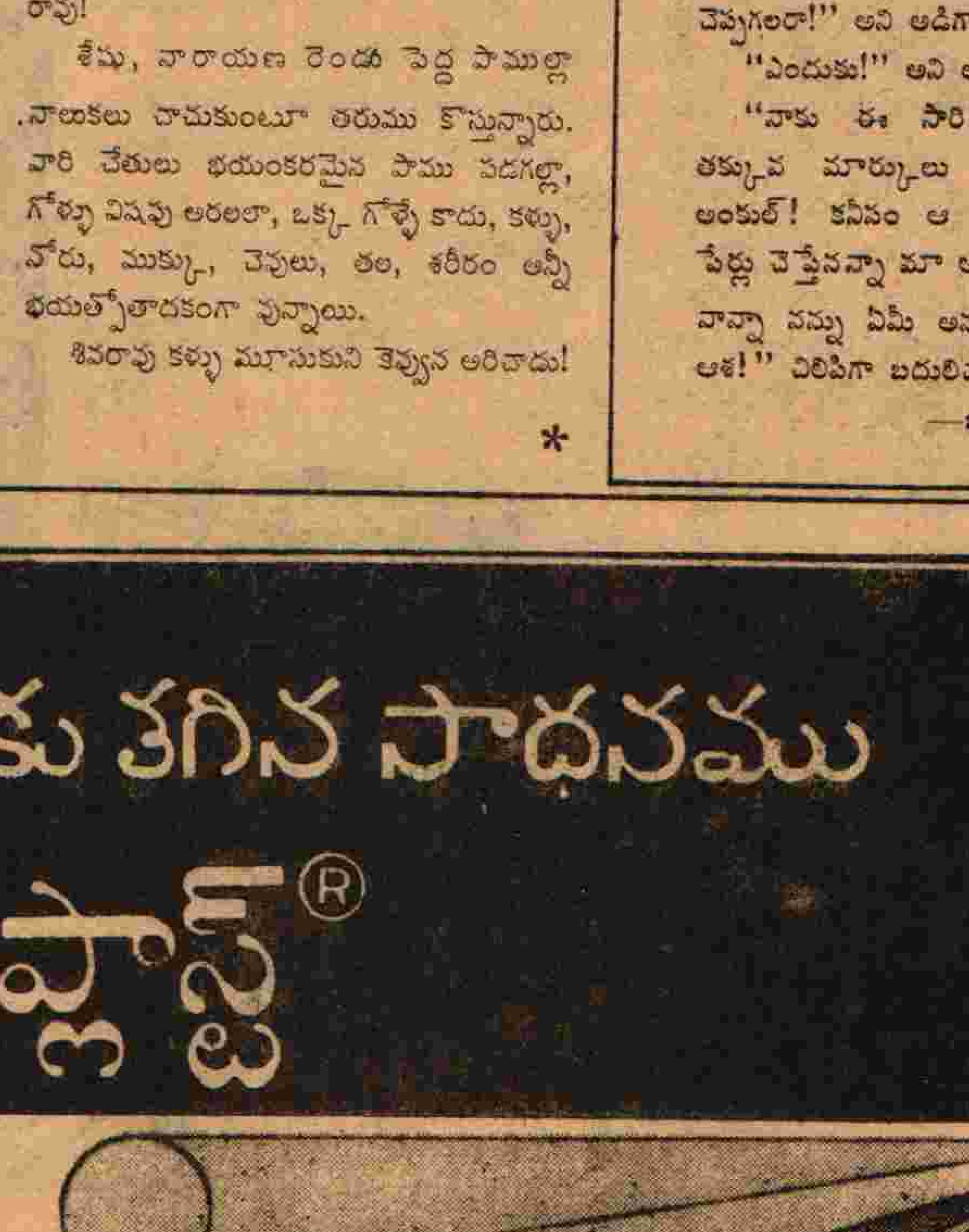

MAP/A1/4484 TEL

IS : 2509

ఏ వన్ ఇండస్ట్రీస్

27/1 యూనిటి బిల్డింగ్స్ బెంగళూరు 560002 ఫోన్: 225283/224801